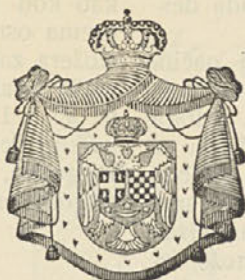

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 30 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1 Juna 1925

PATENTNI SPIS BR. 2852

The Columbus Dental Manufacturing Company, Columbus, Ohio, U. S. A.

Prednji ili zadnji veštački zubi koji se mogu zamenjivati.

Prijava od 22 avgusta 1923.

Važi od 1 marta 1924.

Pronalazak se odnosi na veštačke zube, bilo prednje ili zadnje, koji se mogu zamenjivati, i to tipa gde je porcelansko lice, spoljna oplata, koje ima uzdužnu rupu i komunikacioni žljeb, koji se završava na jezičnu stranu oplate, usadeno na metalnoj podlozi. Ova metalna podloga ima jedan deo, koji je vezan pomoću vrata sa osnovnom pločom. Podloga je udešena tako da gradi jedan deo mosta, ploče ili tome slično, čime se zub drži na svome mestu. Do sada je predlagano da rupa ima veću dužinu nego žljeb i da ima oblik cilindričnog preseka, kao i ležište dužine veće od vrata i isto tako cilindričnog oblika u preseku.

Zadatak je ovom pronalasku da poveća jačinu zuba, time što će da da sigurnije vezivanje oplate sa osnovom a da ne oslabi porcelan i na taj način ne smanji debljinu porcelana (koji je providan), tako da omogućiti metalnom stožeru da se kroz isti vidi. Kod starog tipa zuba, unutaršnjeg nagiba lingvalne (usnene) površine oplate, morala je biti postavljena rupa potrebne dužine uz samu jezičnu stranu oplate, pošto bi inače debljina porcelana između donjeg kraja rupe i usnene površine oplate bila vrlo tanka, čime se smanjuje jačina i kroz porcelan pokazivanje metalnog ležišta.

Prema ovom pronalasku dat je veštački zub, koji se može promeniti, i koji obuhvata porcelansku oplatu, koja ima rupu i metalnu podlogu sa stožerom, spoljni zid pomenutog stožera je nagnut ili koso postavljen prema podložnoj ploči. Bolje je da se donji delovi bočnih zidova stožera sužavaju na dole. Stožer, koji je cilindričnog preseka, ima

više izgled kružnog preseka zarubljenog cilindra. Njegov presek kružnog oblika jako se približuje obliku kružnog preseka oplate. Na taj se način može ne samo deblji sloj porcelana rasporediti između podložne ploče i stožera (stožer prima rupu oplate, koja je postavljena, ako se to želi, baš u sredini između jezične i usnene strane), već se stožer tako isto može pružiti od tačke, koja je bliža sekućoj ivici oplate, nego što je to do sad izgledalo moguće.

Da bi se pronalazak bolje razumeo i lakše izveo, isti će biti sad opisan u vezi sa uobičajenim izvođenjem, koje je prikazano na priloženom nacrtu, u kome je:

Fig. 1 vertikalni uzdužni presek jedne zubne oplate.

Fig. 2 sličan izgled oplate zajedno sa podlogom.

Fig. 3 poprečan izgled u preseku po liniji 3—3 iz fig. 1.

Fig. 4 poprečan izgled u preseku po liniji 4—4 iz fig. 2.

Fig. 5 je prednji presek u vertikalnici osnove i stožera.

Fig. 6 je izgled sa strane fig. 5.

Fig. 7 je horizontalan izgled u preseku kroz fig. 5 osnove.

Fig. 8 je vertikalni izgled oplate u preseku fig. 1.

Porcelanska se oplata lije sa uzdužnom rupom 2, koja je paralelna prema jezičnoj strani oplate; zid 3 rupe nagnut je prema jezičnoj strani dok bočni zidovi konvergiraju kod 3a. Dno rupe završava se u zupčastoj i četvrtastoj tački 4. Žljeb 5 pruža se u oplatu od jezične strane rupe; donji kraj žljeba o-

graničen je ramenom 6, koje je stvarno iznad donjeg kraja rupe 2. I žleb i rupa idu na više kroz deo oplata, koji pripada desnim.

Porcelansko testo izliveno na taj način, peče se na velikoj temperaturi, u toku koje ono izdržava naprezanja i sile vijenja. S toga posle takvog pečenja potrebno je, da bi se oplata mogla tačno izmenjivati, da jezična strana oplata i zidova žljeba bude izglacana. Ovaj proces glačanja je težak ali konstruisan je aparat kojim se jezična strana može izglacati savršeno ravno, kao i da se tačno izglacaju zidovi žljeba, tako da se zubi mogu načiniti da se jedan drugi zamenjuje, na osnovu čega se može zbog preloma ili kvara na oplati postaviti druga oplata a da se ne skida most ili zamenjuje osnova i stožer.

Osnova 7 sastoji se iz ravne ploče udešene da se dodiruje sa ravnom površinom jezične strane oplata, iz stožera 8 i ravnog vrata 9, koji vezuje osnovu i stožer. Donji deo stožera pruža se ispod donje ivice 10 vrata 9; pomenuta ivica 10 udešena je da leži na žlebnom ramenu 6, tako da oplata kroz zupčasto dno 4 rupe i srazmerno širokog žlebnog ramena 6 ima veliko ležište na osnovi. Na suprot smanjenoj debljini stožera može se umetnuti u isti prilično velika količina metala, sa povećanjem stožera u okolini osnove u oplati, čime se dobija bolja raspodela sila naprezanja i pritiska kroz celu oplatu, tako da se do minimuma umanju mo-

gućnost prskanja ili preloma oplata. Na donjem delu bočni zidovi stožera sužavaju se kao kod 11 a spoljna strana 12 naginje se prema osnovi, budući da je donji kraj 13 stožera zatupljen. Stožer i rupa mogu na taj način imati isti oblik. Usled sužavanja strana 11 i 12 stožer se može primaći bliže sekućoj ivici oplata nego što je to bilo do sad moguće, a ovim se istovremeno sprečava odgoličavanje stožera kroz providno telo.

Patentni zahtevi:

1. Veštački zub, koji se može izmeniti, tipa kod koga se oplata, koja ima rupu i žleb drži na osnovi, koja ima stožer i vrat, naznačen time, što je donji deo spoljnog zida stožera (8) nagnut prema podložnoj ploči (7).

2. Zub po zahtevu 1, naznačen time, što donji delovi bočnih zidova stožera konvergiraju na dole.

3. Zub, po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se kosi i konvergirajući delovi sastaju u zatupastom kraju (13).

4. Zub, po zahtevu 1, 2 ili 3, naznačen time, što je rupa (2) u oplati (1) postavljena na relativno većoj razdaljini od strane, prema jeziku, po želji, po sredini između strane prema jeziku i usnama.

5. Zub, po zahtevu 4, naznačen time, što donji delovi bočnih i prednjih zidova rupe konvergiraju.

Fig. 1.

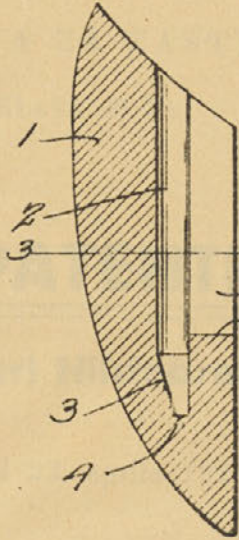

Fig. 2.

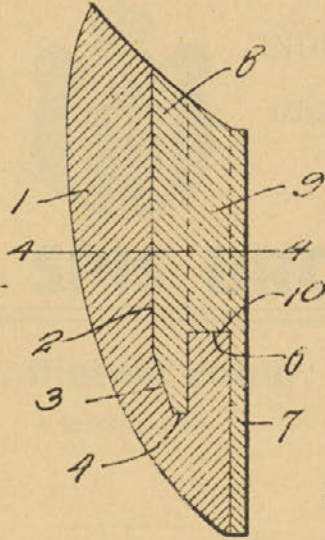

Fig. 3.

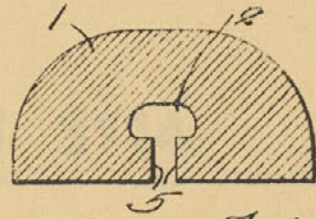

Fig. 7.

Fig. 4.

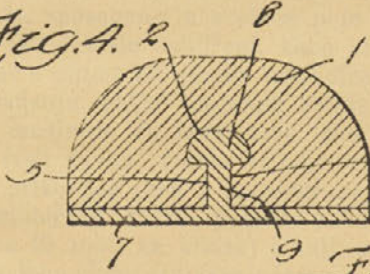

Fig. 8.

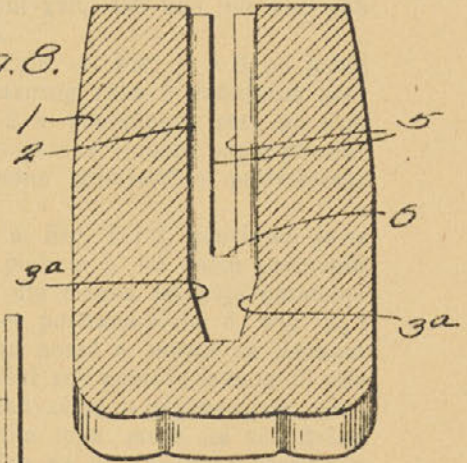

Fig. 5.

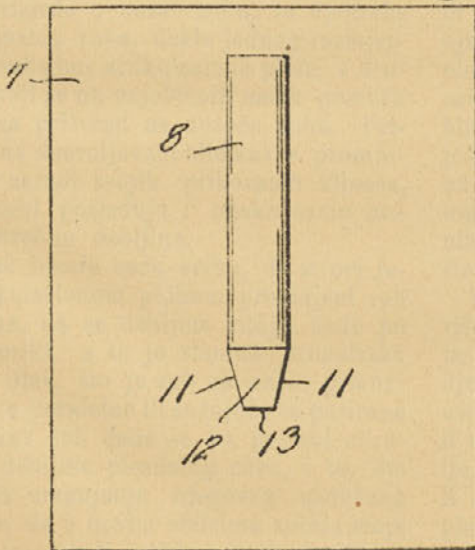

Fig. 6.

